

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 februarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, inculpatul Lipcean Grigorii și avocatul Mîrzîncu Aurelia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 27 noiembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Lipcean Grigorii Pavel, născut la 15 septembrie 1989, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Pădurii 18 B, ap.4.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 29.11.2013-27.11.2014;
2. Instanța de apel: 15.06.2015-16.10.2015;
3. Instanța de recurs: 22.01.2016-24.02.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 27 noiembrie 2014, Lipcean Grigorii a fost condamnat în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a practica funcții ce țin de gestiunea de bunuri pe un termen de 2 ani.

Acțiunile civile au fost admise parțial, dispunîndu-se încasarea de la Lipcean Grigorii în beneficiul părților vătămate Niculaescu Ivan a prejudiciului material în sumă de 30000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 15000 lei și Cojocar Virginia a prejudiciului material în sumă de 17000 lei și a prejudiciului moral în sumă de 8000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Lipcean Grigorii, în perioada lunii august 2011, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul că dorește să împrumute bani, aflîndu-se la domiciliul cet.Cojocar Virginia situat pe str.Cuza Vodă 27/2,ap.9, mun.Chișinău, ducînd-o în eroare pe ultima și abuzînd de încrederea acordată, spunîndu-i că rugămintea de a împrumuta banii vine de la tatăl său și promișîndu-i că îi va restitui suma în termen de cel mult o lună, a intrat în posesia a 10000 lei pe care i-a însușit. Ulterior, prelungind acțiunile sale de escrocherie, peste aproximativ două săptămîni, sub pretextul că are

nevoie de bani urgent, a rugat-o pe Cojocaru Virginia să-i mai împrumute bani în sumă de 7000 lei, partea vătămată avînd încredere i-a dat bani ceruți, prin ce i-a cauzat ultimei un prejudiciu material în sumă totală de 17000 lei.

Tot el, Lipcean Grigorii, în perioada lunii iulie 2012, data nu a fost posibil de stabilit, aflîndu-se în apropierea filialei ÎS „Servicii Pază a MAI” din sectorul Ciocana, mun.Chișinău, acționînd prin înșelăciune și abuz de încredere, cu scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, invocînd lui Niculaescu Ivan pretextul că tatăl său activează în calitate de șef adjunct la ÎS „Servicii Pază a MAI” și poate să-l favorizeze pe acesta la procurarea cu un preț redus de 9000 lei a unui automobil de model „Skoda Felicia” aflat în gestiunea întreprinderii, a primit de la Niculaescu Ivan bani în sumă de 9000 lei, prin ce a cauzat acestuia un prejudiciu material în proporții considerabile.

Tot el, Lipcean Grigorii, în perioada lunii iulie 2012, prelungind acțiunile sale de escrocherie, aflîndu-se pe str.Pădurii 18 B, mun.Chișinău și acționînd prin înșelăciune și abuz de încredere, cu scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, sub pretextul, că tatăl său activează în calitate de șef adjunct la ÎS „Servicii Pază a MAI” și poate să favorizeze persoanele apropiate lui Niculaescu Ivan la procurarea cu un preț redus de 8500 lei a unui automobil de model „Skoda Felicia”, a primit de la ultimul bani ca avans în sumă de 5000 lei, care aparțineau tatălui său, Niculaescu Vasiliu și pe care i-a însușit, prin ce a cauzat acestuia un prejudiciu material în proporții considerabile.

Tot el, Lipcean Grigorii, în perioada lunii iulie 2012, prelungind acțiunile sale de escrocherie, aflîndu-se pe str.Aeroportului 80/3, mun.Chișinău și acționînd prin înșelăciune și abuz de încredere, cu scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane sub pretextul că tatăl său activează în calitate de șef adjunct la ÎS „Servicii Pază a MAI” și poate să favorizeze pe Bîjiga Ion la procurarea cu un preț redus de 7500 lei a unui automobil de model „Skoda Felicia”, a primit de la ultimul bani în sumă de 7500 lei pe care i-a însușit, prin ce a cauzat acestuia o daună materială în proporții considerabile.

Tot el, Lipcean Grigorii, în perioada lunii iulie 2012, prelungind acțiunile sale criminale, aflîndu-se în or.Sîngera, mun.Chișinău și acționînd prin înșelăciune și abuz de încredere, cu scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, sub pretextul că tatăl său activează în calitate de șef adjunct la ÎS „Servicii Pază a MAI” și poate să favorizeze pe Romanciuc Miroslov la procurarea cu un preț redus de 8500 lei a unui automobil de model „Skoda Felicia”, a primit de la acesta bani în sumă de 8500 lei pe care i-a însușit, prin ce i-a cauzat un prejudiciu material în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de inculpat și cu apel suplimentar de către avocatul A.Mîrzîncu în numele inculpatului G.Lipcean, care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie, invocînd că instanța incorect a concluzionat că probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată demonstrează vinovăția inculpatului în dobîndirea ilegală a banilor altor persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, de rînd ce nu au fost acumulate probe

pertinente și concludente pentru a concluziona că fapta inculpatului întrunește elementele infracțiunii incriminate; instanța a reținut la baza soluției de condamnare declarațiile părților vătămate și a martorilor, care sînt contradictorii; în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă și obiectivă a infracțiunii, între părți avînd loc doar niște relații de ordin civil; instanța ilegal a examinat cauza în lipsa inculpatului; acțiunea civilă este neîntemeiată, deoarece nu a cauzat suferințe psihice părților vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2015, a fost admis parțial apelul inculpatului, casată sentința, în partea stabilirii pedepsei principale și în partea soluționării acțiunii civile privind prejudiciul moral, pronunțînd o nouă hotărîre, prin care lui G.Lipcean, recunoscut vinovat în baza art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială sau de a exercita activitate în domeniu privind gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, încasîndu-se de la G.Lipcean prejudiciul moral în beneficiul lui I.Niculaescu în suma de 5000 lei și lui V.Cojocar în sumă de 3000 lei. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a constatat că probele prezentate în sprijinul învinuirii, care au fost cercetate în cadrul judecării cauzei în prima instanță și suplimentar au fost cercetate și verificate în instanța de apel, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, acțiunile lui corect fiind încadrate în prevederile art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal -escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Concluziile privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii menționate au fost bazate pe declarațiile părților vătămate I.Niculaescu, V.Niculaescu, I.Bîjiga, M.Romanciuc, V.Cojocar, date în ședința primei instanțe și în instanța de apel, confirmate prin procesele-verbale de confruntare dintre aceștia și inculpat, care au confirmat faptul că au transmis sumele de bani indicate în ordonanța de învinuire a lui G.Lipcean, anume pentru a fi procurate automobilele de model „Skoda Felicia” de la ÎS „Servicii Pază a MAI”, declarațiile martorilor F.Iamandi, N.Graur, M.Goncearenco, P.Lipcean și actele cauzei – procesele-verbale de confruntare între inculpat și părțile vătămate, informația parvenită de la ÎS „Servicii Pază a MAI”, probe care analizate în ansamblu demonstrează cert intenția inculpatului de a însuși prin înșelăciune mijloacele bănești de la părților vătămate.

Argumentele inculpatului, precum că a împrumutat banii de la părțile vătămate în scopuri personale, întocmind în acest sens recipise, între ei fiind doar niște rapoarte de ordin civil, instanța de apel le-a apreciat critic, pe motiv că acestea vin în contradicție cu declarațiile părților vătămate și a martorilor, potrivit cărora inculpatul a promis favorizarea procurării automobilelor de către părțile vătămate de la ÎS „Servicii Pază a MAI”.

Instanța de apel a indicat că, reieșind din materialele cauzei, inculpatul încă la momentul primirii banilor de la părțile vătămate, nu avea intenția să-și onoreze

obligațiunile asumate, ci să însușească sumele respective, deoarece acesta conștient a dezinformat părțile vătămate, fiindcă ÎS „Servicii Pază a MAI” nu înstrăina la acel moment automobile de model „Skoda Felicia” și tatăl său nu avea nici o atribuție referitor la înstrăinarea mijloacelor de transport din cadrul acestei instituții. Astfel, inculpatul a prezentat vădit fals realitatea și a obținut prin înșelăciune de la părțile vătămate sumele de bani indicate, prevăzând rezultatul faptei și a urmărit producerea lui prin săvârșirea acestei fapte, intenție ce i-a apărut înainte de intrarea în stăpânire a mijloacelor bănești.

Referitor la pretinsul împrumut de bani de la partea vătămată V.Cojocaru, instanțele de fond au indicat că G.Lipcean a prezentat pretinsul împrumut ca fiind o presupusă rugămintă a tatălui său - P.Lipcean. Neadevărul circumstanțelor prezentate de inculpat a fost confirmat prin declarațiile martorului N.Graur și a părții vătămate V.Cojocaru, potrivit cărora, după ce au discutat cu tatăl inculpatului, au înțeles că acesta nici nu cunoștea despre pretinsul împrumut, fapt care a fost susținut și de către tatăl inculpatului-martorul P.Lipcean.

Instanța de apel a constatat că intenția inculpatului de a înșela părțile vătămate se confirmă totodată și prin schimbarea ulterioară a numerelor de telefon, dar și prin lipsa oricărei justificări din partea lui privind posibilitatea de a restitui mijloacele bănești primite de la părțile vătămate, anume lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat, lipsa unei activități aducătoare de beneficii, necesare onorării angajamentului, dar și prin rezoluția infrațională coroborată cu celelalte episoade.

Referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpatului, instanța de apel a conchis că aceasta nu este una echitabilă și nu corespunde scopului educativ și preventiv al pedepsei, la care nu s-a ținut seama de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, deoarece inculpatul anterior nu a fost judecat, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune gravă, a întreprins acțiuni privind repararea prejudiciului material produs prin infracțiune, circumstanțe agravante nu au fost stabilite în cauză. Din aceste considerente, instanța de apel a conchis că scopul pedepsei poate fi obținut prin aplicarea pedepsei cu închisoare din minimul prevăzut de lege, motiv pentru care a intervenit în partea respectivă a sentinței.

La fel, instanța de apel a considerat că quantumul stabilit prin sentință a despăgubirilor prejudiciului moral, nu este argumentat în raport cu rezultatul infrațional și starea financiară a părților vătămate.

Din aceste considerente, instanța de apel a casat sentința în partea pedepsei și soluționării acțiunii civile privind prejudiciul moral, cu pronunțarea în partea respectivă a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recurs ordinar procurorul C.Miron, avocatul A.Mîrzîncu în numele inculpatului și inculpatul care au solicitat:

- procurorul, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, deoarece apelul greșit a fost admis, făcînd referire la faptul că instanța de apel eronat a intervenit în sentință în partea ce ține de pedeapsa stabilită lui G.Lipcean,

considerînd-o prea aspră; inculpatul anterior a fost liberat de pedeapsa penală fiind atras la răspunderea contravențională în temeiul art.55 Cod penal, din care considerente lipsesc motive pentru stabilirea unei pedepse minime; inculpatul nu a recunoscut vina și nu este angajat în câmpul muncii, nu are copii minori la întreținere, astfel pedeapsa aplicată acestuia nu a fost individualizată conform prevederilor legale;

- avocatul în numele inculpatului G.Lipcean și inculpatul care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, casarea sentinței și deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd că instanțele la examinarea cauzei au luat în considerație doar declarațiile părților vătămate, ignorînd probele apărării; prima instanță a examinat cauza în absența inculpatului, argument care a fost neglijat de instanța de apel; în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii imputate, între părți au avut loc doar niște relații de ordin civil; acțiunea civilă este nefondată și urmează a fi respinsă.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Cu referire la recursul procurorului C.Miron.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Colegiul penal reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critic decizia instanței de apel numai referitor la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, care incorect a considerat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă cu stabilirea pedepsei minime prevăzute de norma penală în baza căreia a fost declarat vinovat, solicitînd menținerea sentinței primei instanțe.

Motivul recurentului, precum că instanța de apel incorect a casat sentința stabilindu-I inculpatului pedeapsa minima, aceasta fiind individualizată greșit, fără a se ține cont de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, anterior a fost liberat de pedeapsa penală conform art.55 Codul penal, a încercat să ducă organul de urmărire

penală în eroare, s-a eschivat de a se prezenta la ședința primei instanțe, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit materialelor cauzei, rezultă că inculpatul G.Lipcean a întreprins măsuri pentru restituirea prejudiciului cauzat părților vătămate, și anume a restituit părții vătămate V.Cojocar u o parte din suma însușită - 3000 lei (f.d.122, v.2), la fel, este dispus să-i restituie părții vătămate I.Niculaescu banii în rate, însă acesta refuză categoric să-i primească, fapt confirmat de către acesta din urmă, care a indicat că nu dorește să primească banii în rate, dar toată suma odată (f.d.130-131, v.2). Prin urmare, inculpatul a conștientizat gravitatea infracțiunii comise și, faptul că dorește să restituie prejudiciul material cauzat părților vătămate, poate fi considerat ca o circumstanță atenuantă. Deci, scopul pedepsei poate fi obținut prin aplicarea pedepsei cu închisoarea minimă, prevăzută de legea penală.

În concluzie, argumentul recurentului, precum că decizia instanței nu cuprinde motivele reducerii pedepsei inculpatului pentru infracțiunea comisă, este neîntemeiat, dimpotrivă, decizia la acest capitol este bine argumentată, motivată, soluție expusă detaliat în textul deciziei, și nu contravine prevederilor art.385, 394 Cod de procedură penală. Mai mult, Colegiul menționează că, la stabilirea pedepsei inculpatului G.Lipcean instanța de apel a ținut seama în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 alin.(2) Cod penal.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis erorile de drept la care face referire procurorul.

Cu referire la recursul ordinar declarat de avocatul A.Mîrzîncu în numele lui G.Lipcean și inculpat.

Drept temei pentru recurs avocatul în numele inculpatului și G.Lipcean au invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, care stipulează că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal reține că, instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100-101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborărilor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui G.Lipcean în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal-escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin

înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Conform conținutului hotărîrilor judecătorești, atât prima instanță, cât și instanța de apel au conchis că vinovăția lui G.Lipcean în săvîrșirea infracțiunii incriminate se dovedește prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești, și recercetate în cadrul instanței de apel, și anume declarațiile însuși ale inculpatului, a părților vătămate I.Niculaescu, V.Niculaescu, I.Bîjiga, M.Romanciuc, care au indicat că inculpatul le-a promis favorizarea prin intermediul tatălui său să procure automobile cu preț redus, a părții vătămate V.Cojocar, a martorilor F.Iamandi, N.Graur, M.Goncearenco, P.Lipcean, procesele-verbale de confruntare între inculpatul G.Lipcean și părțile vătămate și actul parvenit de la ÎS „Servicii Pază a MAI”.

Probele indicate sînt amănunțit și detaliat descrise în decizia instanței de apel și la pct.4 al prezentei decizii, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă teme de îndoială.

Concluzia instanțelor de fond privind vinovăția lui G.Lipcean în săvîrșirea infracțiunii imputate, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată, iar argumentele recurenților privind nevinovăția acestuia sînt nefondate, deoarece instanțele cert au constatat că acțiunile inculpatului conțin toate elementele componenței infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit.c) Cod penal, fiind demonstrată existența laturii obiective și subiective a acesteia.

Astfel, potrivit articolului menționat, escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune sau abuz de încredere, sînt elementele obligatorii ale laturii obiective a acestei infracțiuni, care și-au găsit confirmare, din materialele cauzei rezultînd că G.Lipcean a avut scopul dobîndirii bunurilor părților vătămate I.Niculaescu, V.Niculaescu, I.Bîjiga, M.Romanciuc, V.Cojocar prin înșelăciune.

La fel, în cauză este prezentă și latura subiectivă a infracțiunii de escrocherie, care s-a manifestat prin intenție directă, cert fiind stabilit că inculpatul, sub influența înșelăciunii a obținut transmiterea benevolă a banilor de către părțile vătămate, intrînd în posesia ilegală a bunurilor acestora și obținînd posibilitatea reală de a se folosi și a dispune de acestea la dorința sa, circumstanțe expuse detaliat în sentința și decizia instanței de apel.

Reieșind din cele menționate mai sus, nu pot fi reținute argumentele recurenților, precum că în cauză sînt prezente niște relații de ordin civil, pe motiv că între părți a avut loc contracte de împrumut. În acest sens, cert s-a constatat că inculpatul avînd scopul însușirii mijloacelor bănești de la părțile vătămate, încă la momentul pretinderii banilor de la părțile vătămate, prin înșelăciune îi ducea în eroare cu promisiunea că în schimbul sumelor de bani le va reveni în proprietate automobile, iar în cazul părții vătămate V.Cojocar a solicitat banii pentru tatăl său, P.Lipcean, care nu avea cunoștință de acțiunile întreprinse de inculpat.

Mai mult, argumentele invocate de recurenți, precum că inculpatul a primit de la părțile vătămate bani în sumă totală de 47000 lei cu titlu de împrumut, fără a-și asuma careva angajamente, a fost combătut prin declarațiile părților vătămate și nu pot fi reținute, deoarece G.Lipcean la acel moment nu era angajat în câmpul muncii, nu practica careva activitate aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare restituirii acestui pretins împrumut, respectiv intenția ilegală de însușire a banilor este demonstrată prin lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat.

Referitor la motivul părții apărării, precum că prima instanța ilegal a examinat cauza penală în absența inculpatului, argument la care instanța de apel nu s-a expus, este unul neîntemeiat, deoarece G.Lipcean a fost prezent la 6 ședințe de judecată, participând la audierea părților vătămate și a martorilor, și, solicitând termen pentru a se pregăti pentru audiere, nu s-a mai prezentat în judecată și nici nu a comunicat motivul lipsei sale.

Colegiul penal atestă că, conform art.319 alin.(5) Codul de procedură penală, în cazul în care judecata se desfășoară în continuare, părțile și ceilalți participanți la proces nu se mai citează, aceștia avînd obligațiunea de a se informa de sine stătător despre data amînării ulterioare a ședințelor de judecată. Inculpatul G.Lipcean era reprezentat de un apărător ales, care la fel, putea să-l informeze despre data următoare a ședinței de judecată.

Totodată, prima instanță a întreprins măsurile de citare a inculpatului, anuțîndu-l în căutare și fiind intentat dosar de căutare a acestuia, la momentul examinării cauzei nefiind stabilit locul aflării lui, iar avocatul său a fost de acord să fie examinată cauza în lipsa inculpatului. În conformitate cu art.368 alin (1) pct.2) Cod de procedură penală, declarațiile inculpatului au fost citite în prima instanță, prin urmare, drepturile lui G.Lipcean nu au fost încălcate, el avînd posibilitatea de a adresa întrebări martorilor și părților vătămate, iar declarațiile acestuia date la urmărirea penală, au fost date citirii în ședința de judecată.

Argumentul recurenților, precum că incorect au fost admise acțiunile civile a părților vătămate și dispusă încasarea în folosul lor a prejudiciului moral, deoarece aceștia nu au probat cauzarea unor suferințe psihice în cadrul procesului penal, instanța de recurs îl consideră neîntemeiat, dat fiind că mărimea pagubei cauzate a fost apreciată în raport cu cele declarate de către părțile vătămate în plîngerile și explicațiile depuse, iar instanța de apel a micșorat substanțial cuantumul prejudiciului moral, încasînd de la G.Lipcean în contul lui I.Nicolăescu nu suma de 15000 lei cum a stabilit prima instanța, dar 5000 lei, iar prejudiciul moral fixat lui V.Cojocaru l-a micșorat de la 8000 lei la 3000 lei.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrilor judecătorești contestate. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului, temeiurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală, iar temei pentru casarea acesteia lipsesc.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana vinovatului, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, aplicându-i acestuia o pedeapsă echitabilă, în limita minimă a sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temeiuri legale pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de procurorul C.Miron, avocatul A.Mîrzîncu în numele inculpatului G.Lipcean și de inculpat, și dispune inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, inculpatul Lipcean Grigorii și avocatul Mîrzîncu Aurelia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2015, în cauza penală în privința lui Lipcean Grigorii, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 23 martie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu